

SKUHROVSKÝ ZPRAVODAJ

45. ročník • Říjen 2020 • číslo 170

Vážení občané,

---

skončily prázdniny, léto je definitivně pryč a opět nastal podzim, se kterým se současné komunální volební období překlápí do své druhé pracovní poloviny. Zároveň v této době proběhly volby do krajských zastupitelských orgánů a do senátu. Každý měl možnost dát hlas svým favoritům.

Vedle těchto skutečností však celý svět kolem nás i my procházíme velice složitým obdobím. Bojujeme ve druhé letošní vlně s pandemickou nákazou, novým typem nemoci COVID-19, způsobenou nebezpečným koronavirem. Tato skutečnost, ať chceme nebo ne, více či méně zasahuje do každodenního života a práce každého z nás. A záleží zase pouze jen na nás, jak si s nastalou situací poradíme.

Proto Vás vyzývám a prosím, buďte zodpovědní, dbejte nařízení, dodržujte vyhlášená opatření. Jedině tak se snad podaří co nejrychleji zvládnout tuto nepříjemnou situaci, aby se naše životy co nejdříve navrátily do normálu a my mohli nerušeně pokračovat v naší práci. Také všichni zastupitelé a pracovníci obce se budou snažit i ve ztížených podmínkách splnit vytýčené úkoly, které mají přispět k rozvoji naší obce ku prospěchu nás všech. Věřím, že to společně dokážeme.

Rád bych chtěl Vám, skuhrovským občanům i ostatním čtenářům Skuhrovského zpravodaje, popřát příjemný podzim, ještě mnoho slunečných dnů babího léta a zejména pevné zdraví.

Milan Bárta, starosta

Na slovíčko s představiteli obce

O aktuální informace ze života naší obce jsme požádali její nejvyšší představitele – pana starostu Milana Bártu a místostarostu Mgr. Jaromíra Chocholouše.

Naši občané sledovali v posledních měsících postup prací na výstavbě chodníku mezi Kvasinami a Skuhrovem. V současné době je tato akce již definitivně uzavřena? A jak to bude s údržbou tohoto díla?

M.B.: Po stavební stránce je vše hotovo, ale v současné době se ještě řeší zaměření chodníků, administrativní a majetkové záležitosti. Po jejich dokončení proběhne kolaudace.

J.Ch.: Věřím, že tato stavba určitě přispěje k větší bezpečnosti chodců, především školáků, docházejících z Kvasin do naší základní školy. O údržbu chodníku se podělí Kvasiny a Skuhrov - každá obec na svém katastru, hranice jsou u Lerchovny.

Další stavební činnost probíhá v současnosti v budově bývalé školy v Brocné, kde vzniknou nové bytové jednotky. Znamená to, že zde bude zrušena pěstířská pálenice?

M.B.: V budově budou celkem 4 malometrážní byty (do 60 m²). Dva byty budou v 1. patře a dva v podkroví. Pálenice v přízemí zůstane samozřejmě zachována a od bytové části bude stavebně oddělena. Podle původního plánu mělo být vše dokončeno do 30.11.2020, ale v důsledku koronavirové krize se termín posunul na 31.3.2021. Přístavba je realizována za přispění dotace v rámci průmyslové zóny. Zbývá dokončit fasádu a střešní krytinu.

J.Ch.: O byty je mezi občany značný zájem, který již přesahuje dvojnásobek možností. Výběr nájemníků bude proveden podle kritérií stanovených Ministerstvem pro místní rozvoj podle podmínek dotace.

Stavební ruch jsme mohli zaregistrovat i v Debřecích. O co se v této části obce jednalo?

M.B.: Zde probíhalo dokončení prací na veřejném osvětlení, které probíhá v rámci akce nové elektrifikace Debřec. Tato zakázka je realizována s finanční spoluúčastí Královéhradeckého kraje.

J.Ch.: Když jsme u budování veřejného osvětlení, je třeba také uvést, že byla dokončena etapa osvětlení v Hraštici u kostela. Veřejné osvětlení bude dále optimalizováno v Hraštici, Brocné a Svinné.

Mohou tedy naši občané očekávat, že tím končí veškeré výkopové práce v obci?

M.B.: Ještě prosíme občany o strpení, protože na podzim provedou pracovníci Energomontáží Votroubek plánovanou elektrifikaci středu obce zemním kabelem. V souvislosti s tím zde bude realizována i modernizace osvětlení. Z toho vyplývá, že kopat se v obci ještě chvilku bude.

J.Ch.: Škoda, že kvůli koronaviru sešlo z plánované finanční pomoci od firmy Škoda Kvasiny. Takto bude zafinancování této akce pouze na obci...

V minulém čísle Skuhrovského zpravodaje jsme si přečetli informaci, že by mělo dojít ke změně vytápění v místní mateřské škole Sluníčko. Jaká je v tomto objektu situace dnes?

M.B.: V MŠ bylo doposud vytápění akumulacími kamny, které už měly svoji životnost dávno za sebou. Bylo jasné, že bude muset dojít k jejich výměně. Naštěstí se nám podařilo na poslední chvíli získat dotaci z Ministerstva financí ve výši 90% nákladů. Tato dvoumilionová finanční injekce bude využita na zavedení vytápění pomocí tepelného čerpadla. Tato moderní technologie se v současné době v objektu MŠ instaluje, a proto musel být provoz školky převeden do provizorního režimu. Díky vstřícnosti vedení základní školy se řešení našlo a část dětí našla azyl v prostorách školní družiny. Pro potřeby MŠ budou na přechodnou dobu sloužit i prostory Společenského centra. Věříme, že se podaří vše včas dokončit, aby se mohly děti do školky co nejdříve vrátit.

J.CH.: Očekáváme, že tepelné čerpadlo do budoucna velice sníží náklady na vytápění celého objektu, což byl jeden z důvodů, proč jsme tento způsob vytápění v MŠ zvolili.

Občané i návštěvníci obce často a právem kritizují stav zbořeniště na místě bývalé slévárny J. Porkert. Pozemek sice není majetkem obce, máte přesto nějaké informace o budoucích záměrech jeho majitelů?

J.Ch.: Dotazovali jsme se na situaci u představitelů firmy Hiragana. Bylo nám sděleno, že Ministerstvo životního prostředí jim vypovědělo dotační smlouvu na likvidaci a asanaci objektu. V současnosti údajně vede Hiragana s ministerstvem soudní spor, jehož výsledek je ve hvězdách. Jsou věci, které obec neovlivní. Bohužel...

Co nového se chystá v místních částech Brocná a Svinná?

M.B.: V Brocné se kromě již zmíněné přestavby školy na byty chystá instalování dřevěných plastik z letošního řezbářského sympozia. Sochy budou umístěny uprostřed obce u rybníka. Svatý Florián, patron hasičů, bude stát na čestném místě u hasičské zbrojnice.

J.Ch.: Ve Svinné se v rámci digitalizace budou provádět drobné pozemní úpravy, z nichž nejvýznamnější bude u rybníka. Záměrem je, aby více přispíval k zachycování vody v krajině a pomohl k předcházení případným záplavám. Proto bude zvětšena jeho kapacita.

Jaké jsou výhledy do budoucna, jaká zlepšení se pro naše občany připravují?

M.B.: Rádi bychom zavedli novou technologii pro místní rozhlas a zlepšili tak informovanost obyvatel, která je v dnešní nejisté době stále aktuálnější. Na tento projekt je možné získat dotaci, proto již probíhá výběrové řízení na zavedení digitálního (bezdrátového) rozhlasu.

J.Ch.: Projekt počítá se zřízením 45 tzv. hnízd (reproduktorů), převáděcí stanicí i možností zavést hlášení přímo do mobilů občanů, pokud budou mít o tuto službu zájem. Tím by se podařilo zajistit kvalitní průnik informací i do odlehlejších míst obce a informovat občany, kteří zrovna pobývají mimo území obce.

Co vás ve vaší práci nejvíce trápí, co se nedaří, co cítíte jako dluh vůči občanům?

Oba: Stále se nám nedaří zajistit pro naše občany zubního lékaře či lékařku. Oslovili jsme jich již několik, ale bohužel doposud vždy i z nadějných jednání nakonec nebylo nic. Zubařů je zkrátka nedostatek, což je celostátní jev. Smutné je, že mladí vystudovaní lékaři odcházejí za lepšími podmínkami do zahraničí. V našem úsilí budeme však pokračovat a snad se začne blýskat na lepší časy. V podobné situaci byla před časem i Solnice, kde se díky automobilce již podařilo tento problém částečně vyřešit. Tak uvidíme...

Co vám naopak udělalo v poslední době radost?

M.B.: Vždy, když projdu kolem nového sportoviště pod širým nebem a vidím tam mladé sportovce, jak cvičí na nářadí, mám dobrý pocit, že se tento projekt osvědčil a má ohlas mezi občany. Radost mám ale z každé dokončené akce, která nějakým způsobem přispěje ke zlepšení života našich obyvatel.

J.Ch.: Já se připojuji k panu starostovi a ještě bych doplnil čerstvé dojmy z právě dokončených maleb na zdi u bývalé firmy J.Porkert. Několikrát jsem se již stal svědkem, jak u ní zastavují auta a lidé si stěnu fotografují. Tak snad se i tato drobná akce podařila.

Co byste chtěli vzkázat občanům do nadcházejícího období?

Oba: Máme tady druhou vlnu koronavirové pandemie. Je to velice náročné, mnozí lidé už jsou z nastalé nejistoty nervózní, psychika dostává velice zabrat. Proto je důležité řídit se zdravým selským rozumem, dodržovat všechna hygienická pravidla a doporučení. Virus výrazně ovlivnil a bude asi i do budoucna ovlivňovat naše životy. Nelze ho podceňovat, ale ani přeceňovat. Je však třeba před ním mít respekt. Opatrujte se!

Děkuji za rozhovor.

Jiří Nedomlel

Informace Obecního úřadu Skuhrov nad Bělou

Žádáme občany, aby na kupu, kde se pálí čarodějnice, vozili pouze větve a ne piliny. Ty patří do sběrného dvora. Děkujeme.

V sobotu 24. října 2020 proběhne v naší obci **sběr nebezpečného odpadu**. Bližší informace a rozpis naleznete v další části zpravodaje.

Společenské centrum oznamuje, že původně plánované **posvícenské posezení s občerstvením je vzhledem k situaci s Covid-19 zrušeno**. Otevírací doba při pravidelných pátečních posezeních je omezena od **16.00 do 22.00 hodin** a dále podle aktuálních nařízení. Otevřeno bude: **9. 10., 16. 10., 23. 10., 6. 11., 20. 11., 4. 12. a 18. 12. 2020**. Děkujeme za pochopení.

Místní knihovna oznamuje, že od 1.10.2020 dochází ke změně otevírací doby:

Středa 9.00 - 12.00 hod.

Pátek 13.00 - 16.00 hod.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

Marcela Zounarová, vedoucí knihovny

Důležité:

Vzhledem k rostoucím počtům onemocnění virem COVID-19 připomíná Ministerstvo životního prostředí (MŽP) **pravidla pro nakládání s odpady v domácnostech. Pokud se v rodině vyskytne potvrzený případ koronaviru nebo je nařízena karanténa, je potřeba dočasně přerušit třídění odpadů.** Domácnosti s pozitivně testovanými členy nebo s osobami v karanténě odpad netřídí, navíc jej musí i před vhozením do směsného kontejneru/popelnice řádně zabezpečit proti potenciálnímu šíření nákazy kontaktem s odpadky.

Speciální postup vyžaduje i likvidace ochranných pomůcek, a to od všech občanů, což vychází z doporučení Státního zdravotního ústavu (SZÚ). **Použité jednorázové ochranné pomůcky, jako jsou roušky, respirátory či rukavice, patří jedině do směsného odpadu.** Předtím je potřeba je umístit do sáčku, ten pevně zavázat, a pak dát do dalšího sáčku a opět zavázat. Tím se zabezpečí náhodné rozvázání uzlu, aby byly maximálně chráněni všichni, kteří s odpadem zacházejí. Vzniku těchto odpadů lze částečně předcházet využitím opakovaně použitelných prostředků, jako jsou například látkové roušky.

Zároveň je důležité dodržovat hygienická pravidla i při samotném vynášení odpadků, tedy pořádně si umýt ruce nebo použít dezinfekční gel.

Mutina Skuhrovský

- *chválí* dobrý nápad využít stěnu u bývalé firmy J.Porkert k propagaci historie obce...
- *oceňuje* zkvalitnění služeb místní benzínové stanice, kde je nyní možné tankovat 24 hodin denně...
- *upozorňuje na zákaz* krmení koček před zdravotním střediskem...
- *lituje*, že se z Hraštického potoka stala v poslední době smrdutá stoka...
- *odsuzuje* podivné praktiky s ubytovacími službami. OÚ registruje pouze 2 řádně přihlášené občany poskytující tyto služby, avšak někteří další „podnikavci“ ubytovávají také, ale „na černo“, čímž porušují obecní vyhlášku. Mutina chce věřit, že je to pouhé opomenutí, které tito hříšníci co nejdříve napraví...
- *přeje všem občanům* v nelehké době hlavně pevné zdraví...

Společenská kronika

za 3. čtvrtletí roku 2020

Významného životního jubilea se dožili tito naši spoluobčané:

HARTMANOVÁ Marie ze Skuhrova	80 let
ŠUGLOVÁ Jarmila ze Skuhrova	92 let
KREJČÍKOVÁ Marie ze Skuhrova	70 let
DOHNÁLKOVÁ Ludmila z Debřec	90 let
NOSKOVÁ Věra ze Skuhrova	70 let

Vaše životní jubileum je pro nás příležitostí, abychom Vám do dalších let upřímně popřáli dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Vítáme nového občánka naší obce:

TRNEČKA Jakub z Brocné

Vážení rodiče, vítáme narození Vašeho děťátka a přejeme Vám i jemu, aby vyrůstalo ve zdraví, lásce, klidu a pohodě.

Poznámka: Uvedeny jsou pouze osoby, od kterých máme podepsaný souhlas s uváděním osobních dat.

Soňa Vlasáková

Informace k Vítání občánků

S ohledem na současnou situaci „COVID 19“ a tím neustále se měnícím opatřením Vám sdělujeme, že až do odvolání nebudeme organizovat hromadné vítání občánků v naší obci.

Nově narozené děti budou přivítány individuálně.

Marius Pedersen

provede ve vaší obci mobilní svoz nebezpečných odpadů

Dne: 24. října 2020 SKUHROV NAD BĚLOU			
Stanoviště:	RYBNÍČKY	u rybníka	8.55 – 9.05 hodin
	BŘEZINA	křižovatka	9.10 – 9.25 hodin
	POŘÍČÍ	garáže u mostu	9.30 – 9.45 hodin
	SKUHROV	u prodejny	9.50 – 10.00 hodin
	DEBŘECE	pod rybníkem	10.05 – 10.20 hodin
	SKUHROV	před ZŠ	10.25 – 10.35 hodin
	HRAŠTICE	u rybníka	10.40 – 10.55 hodin
	SVINNÁ	náves	11.00 – 11.20 hodin
	BROCNÁ	před prodejnou	11.25 – 11.45 hodin

Vybírané nebezpečné odpady (pro občany zdarma):

- oleje a nebo tuky, barvy, lepidla, pryskyřice, rozpouštědla
- kyseliny, hydroxidy, fotochemikálie
- detergenty, odmašťovací prostředky
- staré léky, pesticidy
- akumulátory (i plné)

Další odpady, které od Vás odebereme (pro občany zdarma):

- pneumatiky (osobní), monočlásky
- elektropřístroje - radia, vysavače, pračky, sporáky, atd.
- ledničky, mrazničky, televizory
- zářivky, výbojky

Ledničky, mrazničky, televizory, monitory, ostatní elektropřístroje, monočlásky a zářivky budou odebírány ne jako odpad, ale na zpětný odběr. Proto je nepoškozujte a neodebírejte žádné součásti.

JINÉ ODPADY NEŽ ZE SEZNAMU NEODEBÍRÁME!

ODPADY NENECHÁVEJTE NA STANOVISTI BEZ DOZORU!

VYČKEJTE NAŠEHO PŘÍJEZDU! ODLOŽENÉ ODPADY NEBUDOU ODVEZENY, ALE BUDOU PONECHÁNY NA MÍSTĚ!

Přineste nám svůj odpad! Chraňte naše životní prostředí!

Tak to se povedlo...

Obecní záležitosti, to nejsou jen věci materiální jako chodníky, osvětlení, údržba. Každá obec se snaží nějakým způsobem také zkrášlit své prostředí. Když tyto snahy přinesou i něco navíc, třeba poučení, je to, jak se moderně říká, skutečná bomba. To se určitě povedlo v případě nevzhledné betonové zdi, která na okraji obce zbyla po demolici továrního objektu firmy J. Porkert.

V obecním zastupitelstvu se zrodil dobrý nápad: využít zeď k propagaci pamětihodností obce. Ústředním motivem díla je slogan Skuhrov nad Bělou - brána do Orlických hor. Realizací byl pověřen grafik Petr Lenfeld, který podle zadaných předloh přenesl na zeď obrazy skuhrovského hradu, památné robotní lípy, Porkertovy vily, slévárny, Společenského centra a dalších objektů, kterým vévodí postava patrona naší obce Mutiny Skuhrovského. A tak se nyní pozornému divákovi při průjezdu kolem této zdi odvíjí jako na filmovém pásu celá historie naší obce v obrazové zkratce. Podle aut, která občas u stěny zastavují, se dá soudit, že se záměr zastupitelů docela povedl, neboť z nedostatku v podobě oprýskané stěny se podařilo udělat přednost. A Skuhrov zase získal něco, čím se okolní obce pochlubit nemohou.

Jiří Nedomlel

Okénko do školy

Tak se nám rozběhl nový školní rok. Skvělá zpráva, učíme prezenčně. Zatím... Ale přes všechna opatření a omezení (roušky), která musíme kvůli COVID-19 dodržovat a vydržet, je to mnohokrát lepší stav, než ten na jaře, kdy byli žáci na dálkové výuce.

Takže děti máme ve škole a to je fajn. Co je však méně příznivou zprávou, je to, že mnozí žáci, zejména na druhém stupni, ztratili díky mnohaměsíční přestávce v prezenční výuce návyky k plnění úkolů a dalších školních povinností. Samozřejmě jsme očekávali, že k tomuto jevu dojde, bohužel však jejich adaptace na školní prostředí potrvá poněkud déle, než jsme si původně mysleli. Navrátit pracovní návyky žáků do stavu před jejich „resetem“ je nyní hlavním úkolem všech našich pedagogů. Na druhou stranu je nutno poznamenat, že řada žáků se do školní práce pustila naplno hned od začátku a „jedou“.

Žáků máme v letošním školním roce opravdu hodně. Vyjádřeno číslem - je jich 208, z nichž 97 žáků chodí na první stupeň a 111 na stupeň druhý.

1. ročník: 26 žáků, tř. uč. Mgr. Věra Rygrová
2. ročník: 24 žáků, tř. uč. Mgr. Kateřina Hvězdová Dohnálková
3. ročník: 15 žáků, tř. uč. Mgr. Daniel Vacek
4. ročník: 10 žáků, tř. uč. Mgr. Jakub Halda
5. ročník: 22 žáků, tř. uč. Mgr. Lenka Hepnarová
6. ročník: 28 žáků, tř. uč. Mgr. Petra Čápková
7. ročník: 28 žáků, tř. uč. Mgr. Petr Píř
8. ročník: 29 žáků, tř. uč. Mgr. Hana Wenzelová
9. ročník: 26 žáků, tř. uč. Mgr. Zuzana Šabatová

Další složení pedagogického sboru vč. asistentů bylo prezentováno v minulém čísle Skuhrovského zpravodaje.

Zcela naplněná máme i obě oddělení školní družiny, dochází do nich 45 celkem žáků.

1. oddělení: 23 žáků (1. ročník), vychovatelka Jana Pohlová
2. oddělení: 22 žáků (2. a 3. ročník), vychovatelka Kateřina Pirklová

V současné době sídlí 1. oddělení školní družiny v učebně 4. ročníku, a to z důvodu výměny otopného systému v mateřské škole, kdy jedna třída mateřské školy získala dočasný azyl právě v prostorách naší školní družiny. Tento stav

potrvá ještě do konce měsíce října. Druhé oddělení školní družiny má díky vstřícnému postoji zřizovatele své zázemí ve zrekonstruovaných prostorách původního služebního bytu v přízemí budovy prvního stupně.

Co se událo v měsíci září a na počátku měsíce října a co ještě (za příznivých okolností) chystáme? Žáci 6. třídy se zúčastnili tradičního seznamovacího pobytu, který se svojí třídní učitelkou strávili ve známém prostředí na chatě Lenka v Jedlové. Stejní žáci pak v rámci projektu Plujeme na jedné lodi 2 absolvovali na zámku Kvasiny interaktivní výstavu Historie počítačů, kde si mj. mohli „zapařit“ i některé legendární hry z konce osmdesátých let i let devadesátých. Začátkem měsíce října navštívil naši školu známý cestovatel a fotograf Adam Lelek (autor projektu Planeta Země 3000), který formou jednotlivých bloků připravil pro žáky druhého stupně pořad „Kmeny“. Vzhledem k oblibě Adama u žáků se jeho návštěva stala významnou událostí letošního školního roku. A zapomenout rovněž nesmíme na akci, kterou jsme opět velmi rádi uskutečnili, a tou byl podzimní sběr starého papíru. Papírem jsme zcela naplnili jeden velký kontejner, nasbírali jsme 8.720 kg papíru a pro pokladnu Spolku rodičů tak získali 6.976 Kč. Moc vám děkujeme!

V nejbližších dnech bychom ještě s 5. ročníkem opět v rámci projektu Plujeme na jedné lodi 2 rádi navštívili hradeckou hvězdárnu, ale toto ještě budeme konzultovat s krajskou hygienickou stanicí. Stejně tak jako návštěvu devěťáků v Záchytném centru pro zvířata v Jaroměři.

Dobře se pro naši školu vyvíjejí dotační záležitosti popř. poskytnutí finančních darů. Získali jsme takřka 10.000 Kč na úhradu dopravy na plavecký kurz v rámci projektu Skuhrovští vodníci, cca 20.000 nám poskytl Královéhradecký kraj na podporu vzdělávání žáků – cizinců v českém jazyce, nadace Women For Women manželů Tykačových věnovala dar 50.000 Kč devíti žákům naší školy na podporu jejich stravování ve školní jídelně a díky daru Škoda Auto a.s. ve výši 100.000 Kč právě nakupujeme pomůcky na podporu technického vzdělávání žáků. Oběma dárcům patří náš velký dík!

Co se týče podpory žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, i letos díky skvělé práci výchovné poradkyně Mgr. Ivety Vašátkové a zapojení většiny pedagogů obou stupňů škol probíhá tato podpora formou individuálních plánů, hodin pedagogické intervence nebo předmětu speciálně pedagogické péče či přidělením asistenta pedagoga.

Pokud se ptáte, jak to bude s letošním Adventem ve škole, musíme bohužel konstatovat – nevíme. Spíše musíme počítat s tím, že se akce neuskuteční. Ale to je ještě daleko a my vás budeme včas informovat prostřednictvím našich webových stránek.

Co říci závěrem? Podobně jako ten loňský, je i letošní školní rok poněkud podivný, i když anticovidová opatření nejsou zatím pro školní výuku tak drastická, ale např. hudební výchova musí probíhat beze zpěvu... Na možnost dálkové výuky se ovšem připravujeme a její případné zavedení by nás nemělo překvapit. V těchto dnech přichází do školy další várka informačních technologií díky státní dotaci (20.000 Kč na jeden úvazek učitele), v minulých dnech nám přislíbila významnou finanční pomoc na další IT vybavení i automobilka Škoda Auto Kvasiny. Ale samozřejmě by bylo fajn, kdyby se situace zklidnila a za námi se ozvalo: „Ševče, kam bys utíkal, kdo by se tu zpívat bál!“

Přejeme vám všem, abyste byli negativní a zároveň pozitivní!

Mgr. Oldřich Málek, ředitel školy

NABÍDKA PRACOVNÍ POZICE

Základní škola Skuhrov nad Bělou nabízí pracovní pozici **asistenta pedagoga** s možností okamžitého nástupu.

Pracovní úvazek: 0,5.

Platové zařazení: 8. platová třída (platový stupeň dle dosažené praxe).

Ročník působení: 2.ročník.

Základní podmínkou pro přijetí uchazeče je dosažené střední nebo vysokoškolské vzdělání pedagogického směru či absolvovaný kurz pro asistenta pedagoga. Další nezbytnou podmínkou pro přijetí je kladný vztah k dětem.

Kontakty: **skola@zsskuhrov.cz, 777 360 583, 775 444 377**

Zprávy nejen z přestavby v naší mateřské škole

Začátek školního roku se v naší mateřské škole nesl v duchu mnoha změn. Začnu změnou provozní doby mateřské školy, která se od 1. 9. 2020 prodlužuje na dobu od 6.00 do 16.30 hod. Další změnou je posila v řadách pedagogů, kdy jsme přivítali mezi námi novou paní učitelku Janu Hůlkovou.

Další změnou je rekonstrukce topení v celé budově mateřské školy, která byla zahájena k 31. 8. 2020. Podzimní, nikoliv prázdninový termín přestavby byl ovlivněn získáním již ani neočekávaných finančních prostředků na konci června. Následné postupy ke splnění podmínek grantu a výběrového řízení neumožnily zahájit rekonstrukci o letních prázdninách.

I v těchto pro nás složitých podmínkách jsme se rozhodli provoz mateřské školy zachovat a zajistit co nejadekvátnější a nejbezpečnější provoz pro děti i rodiče. Pro začínající děti jsme zřídili detašované pracoviště ve školní družině při základní škole. Od září do října sem chodí děti, které se seznamují s režimem a rituály, které mateřská škola nabízí. Začínají se adaptovat na nové prostředí a zvykají si na pobyt mimo domov a rodinu. Je pro ně nyní velmi důležité získat pocit jistoty a bezpečí, a proto se jim v jejich začátku nebudou měnit ani podmínky ani učitelky ani jejich prostředí. Po přestavbě se děti rozdělí do třídy Berušek a Motýlků.

Začátkem září se začalo s demontáží všech akumulčních kamen. Firma začala instalovat nové topení 7. 9. 2020. První etapa proběhla v horních prostorách budovy mateřské školy, ve třídě Broučků, kde se i nadále intenzivně pracuje. Takto zorganizovaný postup prací nám umožnil po celý měsíc září využívat bezpečných prostor mateřské školy pro zbývajících 44 dětí. Od úterý 29. 9. se začalo s rekonstrukcí ve spodní části budovy, ve třídě Berušek a Motýlků, šatnách a v celé hospodářské části. Z těchto důvodů jsme nyní přemístili provoz z mateřské školy do Společenského centra ve Skuhrově nad Bělou. Přestavba by měla být kompletně ukončena k 31. 10. 2020.

Velmi děkujeme všem za podporu, spolupráci a pochopení v těchto pro nás nelehkých podzimních dnech.

Za MŠ Zuzana Krassková

Odkud je voda, kterou pijete?

Nedostatek pitné vody ve studních, její mizerná kvalita a soustavné zdravotní potíže obyvatel dohnaly naše předky k rozhodnutí nahradit obecní studny veřejnými vodovody z kvalitních vodních zdrojů.

V tomto snažení bylo důležité datum 13. 10. 1946. Toho dne Solnický magistrát spolu s okolními obcemi založil svazek obcí s názvem „Vodovodní svaz Císařská studánka“. To byl zásadní krok pro záměr přivést pitnou vodu do každé chalupy v širokém okolí. Zdrojem kvalitní pitné vody byla Císařská studánka v lese Vrchoviště u Ještětic. Velkým propagátorem této myšlenky a jedním z hlavních iniciátorů byl MUDr. Bohumil Soulek, obvodní lékař v Solnici. Na jeho počest je voda z Císařské studánky zvána Bohumilkou.

Co naprší v podhůří Orlických hor, to časem vypijeme. Dešťová voda prosakuje do spodních vrstev půdy, prochází přes štěrkové a pískové sedimenty a vyvěrá v prameništi zvaném Císařská studánka. Zde se nachází studna, kde se zachytává vývěr původní pravěké studánky, a dále tři nové hlubinné vrty. Z pra-

meniště je voda čerpána do centrálního vodojemu nad Solnici a odtud rozváděna vodovodní sítí v délce 112 km ke spotřebitelům. Z centrálního vodojemu jsou zásobovány dva podřízené vodojemy na Hraštici a v Bílém Újezdě pro zásobování obyvatel v horních tlakových pásmech. Na skupinový vodovod je připojena Solnice, Ještětice, Kvasiny, Skuhrov nad Bělou, Brocná, Debřece, Hraštice, Rybníčky, Svinná, Bílý Újezd, Masty, Hroška, Černíkovice, Domašín, Lično, Třebešov, Libel, Synkov, Slemeno, Jedlina, Lipovka, Litohrady, Lokot a část Rychnova nad Kněžnou.

V roce 2019 bylo čerpáno 585 666 m³ pitné vody pro cca 10 000 obyvatel a nespočet ostatních odběratelů. Celkově úředně povolený roční odběr podzemní vody činí 1 585 000 m³. Čerpaná voda neprochází žádnou úpravou kromě dávkování chlóru. Ten zabezpečuje nezávadnost vody i v nejvzdálenější odběratelské přípojce.

Cena vodného pro rok 2020 činí 40,60 Kč a není předpoklad, že by se v příštích několika letech navyšovala.

Vlastníkem vodovodních řadů, čerpacích stanic, vodojemů, čerpací a měřicí techniky jsou obce, potažmo svazek obcí - Vodovodní svaz Císařská studánka. Nejvyšším orgánem je výbor svazku, kde mají odpovídající zastoupení všechny obce ve svazku. Odborným provozovatelem je firma Aquaservis a.s. se sídlem v Rychnově nad Kněžnou, kterou obce a svazky ovládají prostřednictvím valných hromad a dozorčích rad.

Prioritou Vodovodního svazu Císařská studánka je dokončit modernizaci prameniště. Dosud byly revitalizovány dva vrty. Byly nově vystrojeny moderní čerpací a ovládací technikou a zastřešeny. Položili jsme k nim nové výtlačné řady, nové silové, ovládací a přenosové kabely. Opravili jsme budovu hlavní čerpací stanice, vyměnili okna, provedli novou elektroinstalaci, vybavili novým hlavním rozvaděčem, přípojkou pro náhradní zdroj a zrekonstruovali chlorovnu. Celý areál byl nově oplocen a opatřen novou vstupní branou.

Zbývá revitalizace posledního vrtu včetně jeho nového vystrojení a zastřešení. V hlavní čerpací stanici proběhne výměna původního potrubí v armaturní komoře a drobnější opravy. Hodláme také celoročně změřit, kolik pitné vody „bez užitku“ odtéká z prameniště.

V letošním roce, roce vodní hojnosti, se zdá naše snaha o prameniště jako přehnaná. Co moje paměť sahá, nepamatuji takový přebytek vody odcházející

z prameniště, jako v letošním červnu a červenci. V červnu bylo i největší množství srážek od roku 1961. Bude-li to tak i v příštích letech, můžeme se jako vodohospodáři radovat. V opačném případě ale chceme být připraveni.

Za Vodovodní svaz Císařská studánka

Daněk Mirek, předseda svazku obcí

Chcete-li se o vodě a historii vodárenství v našem okolí dozvědět víc můžete si zakoupit knížku „Voda pro život“, kterou v roce 2016 vydal Vodovodní svaz Císařská studánka. Kniha je k dostání na Městském úřadě v Solnici za prodejní cenu 220 Kč. Na dobírku si ji můžete objednat na mailové adrese vsos.solnice@seznam.cz nebo telefonicky na čísle 602 348 674 za cenu prodejní + balné a poštovné.

Císařské posvícení a chytrí Češi

Posvícení je církevní slavnost, během které se slaví výročí posvěcení kostela. Slovo posvícení proto nijak nesouvisí se slovem svítit, jak by se mohl někdo domnívat, ale je odvozeno od výrazů posvětit, zasvětit, vysvětit. Po dokončení stavby byl kostel vyjmut ze světelské sféry a teprve po jeho posvěcení se v něm mohly konat bohoslužby.

Za starých časů se posvícení slavilo v každé farnosti v jinou dobu. Lidé chodili na posvícení konaná v okolních obcích nejen, aby navštívili své příbuzné a přátelé, nebo aby něco utržili prodejem různého zboží, ale také proto, že se jim díky této slavnosti naskýtal možnost dobrého jídla a zároveň odpočinku od práce. A tím, jak se lidé bavili, pracovní morálka trpěla. Císař František Josef II., velký reformátor, chtěl nějakým způsobem sjednotit oslavy v celé monarchii, a proto roku 1786 vydal nařízení, kterým svému lidu nařídil slavit posvícení v jeden čas. Termín stanovil na první neděli po svátku svatého Havla (16. října). Poslušní poddaní přijali toto nařízení velice nadšeně, protože císař zapomněl místní posvícení zrušit. A tak od té doby slavili naši předkové vždy třetí neděli v říjnu tzv. „císařské hody nebo také havelské posvícení“, a kromě toho samozřejmě i to své místní posvícení, kterému říkali „naše posvícení“. Obvykle se slavilo od sobotního do úterního rána, v některých oblastech i týden – od neděle do neděle.

Posvícení totiž patřilo k nejoblíbenějším svátkům, protože při něm venkované zároveň oslavovali ukončení polních prací. Navíc se blížil advent a s ním dlouhý půst, takže si naši předkové pořádně užívali všeho, čeho měli po celý zbylý rok málo.

Přípravy na posvícení začínaly důkladným úklidem domu i hospodářských budov. V pátek hospodyně zabíjely husy, kachny, kuřata, často i prasata a v sobotu je pekly, smažily řízky a dohlížely na řezníka, aby výrobky z prasete byly chutné. Podle receptů svých babiček pekly koláče a odpoledne je posílaly příbuzným a přátelům s pozváním na nedělní slavnostní oběd. Scházely se na něj celé rodiny včetně vzdálených příbuzných, přátel a sousedů. Večer, když byly všechny přípravy ukončeny, vyvěsili na kostelní věž prapor a v neděli ráno šli všichni do kostela na mši. Posvícení začalo slavnostním nedělním obědem. Hostitelé nabízeli svým hostům vypečené husy a kachny s knedlíky se zelím, řízky, jitrnice, jelita, na stole nechyběly koláče, pálenka a pivo. Hosté vyprávěli veselé rodinné historky a společnost informovali o všem, co se v rodinách od jejich posledního setkání stalo. Po obědě šli znovu do kostela pro požehnání. Po něm se z hospody ozvala hudba a všichni šli tančit. Posvícení pokračovalo i v pondělí, kdy se lidé opět sešli v místní hospodě a užívali si „zlatou hodinku“, tedy jakési posvícenské dozvuky. Dovedeme si asi představit, že v úterý ráno pak dospávali náročný víkend, a proto není divu, že se panovníkovi tento zvyk moc nelíbil.

Skuhrovské posvícení, které letos vychází na neděli 18. října, je tedy posvícení havelské, nebo-li císařské.

Zpracoval **Jiří Nedomlel**

Ze vzpomínek pana Ladislava Šulce, aneb Jak se kdysi žilo na horách

Další pokračování ze vzpomínek pana Ladislava Šulce nás zavede do doby, kdy začal navštěvovat obecnou školu v Osečnici.

Od počátku školního roku 1944-45 jsem začal každé ráno šlapat novou pěšinkou do Malé Prahy, jak se také říkalo Osečnici, v místním nářečí „Vošenici“.

První cesta se mi zdála nekonečnou. Nejistota, co mne asi čeká, dělala své. Ten tok se mnou do 1. třídy nastoupili ještě Slávek K. a Lída H. Pan učitel Rousek nás se Slávkem posadil hned do druhé lavice před svůj stolek. Škola měla jednu velkou čistě vymalovanou třídu s vysokými okny, kabinet a venku na verandě dřevěné záchody. Ve druhé polovině budovy měl pan řídící učitel, jak zněl jeho titul, svůj byt. Zřejmě proto, že sem přišla řada dětí z Lomecka, což před tím nikdy nebývalo, byla v tomto roce třída zcela přeplněná. V jedné místnosti se vyučovalo pět postupných ročníků, takzvaná obecná škola.

Jak pro kantora, tak pro žáky byla výuka velmi náročná. Provést přípravu na kteroukoli hodinu s možností věnovat se každému ročníku, naučit všechny všemu, co bylo potřeba, přitom znát možnosti každého jedince a zjišťovat úroveň jeho znalostí, bylo jistě nepoměrně náročnější, než se věnovat jednomu ročníku. Vždyť na každý ročník bylo jen několik minut. Jako dospělý jsem se několikrát snažil naučit se německému jazyku, ale bez úspěchu. Řada slov, názvů a jmen pochybených právě v první třídě z učební látky vyšších ročníků mi však zůstala v paměti natrvalo. Kázeň, morálku a odpovědnost věnovat se každý svým úkolům uměl učitel Rousek řídit a regulovat svým způsobem. Hlavním nástrojem mu byla lísková rákoska, která pomáhala vzbuzovat respekt a zajišťovat klid a pořádek ve třídě. Přitlačil na ni úměrně k věku žáka, ale i k síle provinění. Tu štiplavou bolest a následně pálivé teplo nelze nikdy zapomenout. Pro některé zpupné výtečníky byl nářez pomalu denním chlebem. Pan učitel byl jinak ale spravedlivý člověk a dobrý učitel, na kterého rád vzpomínám.

Spoustu času jsem v Osečnici trávil i mimo školu. Místní šli o polední přestávce domů na oběd a my přespolní trávili čas, jak se dalo. Často jsem chodíval s kamarády stejného věku k nim domů. Nejčastějším objektem mých návštěv ale byla stará kovárna s dlouhou firmou na lomenici: „Rudolf Kovář, kovář a zkoušený podkovář“. Pan kovář, silák s širokými rameny, s pokřiveným nosem k jedné straně, zřejmě od nějakého úrazu nebo kopnutí koně, mne pravidelně vítal stejnou větou, kterou se snažil přivést mne do rozpaků: „Čípak seš, hochu Šulců?“ Nízká místnost s povalovým stropem byla začouzená a voněla jakoby peklem. V černém rohu pod kamenným obloukem, který byl ústím do komína, byla výheň, kde to povětšinou alespoň doutnalo, když právě nehořelo. Před ní u okna byl velký špalek s kovadlinou. Na zdi kolem okna bylo rozvěšeno nářadí, které potřeboval mít mistr po ruce při práci na kovadlině. Po levé straně dveří stála velká stojanová vrtačka s klikou na ruční pohon, vedle bruska a ve výklenku pod druhým oknem kovový ponk s nízkým regálkem. Každá věc měla své místo a zajímavé

jméno z kovářské hantýrky. Magickou sílu měla pro mne rozpálená výheň, rozdělaná dřevěným uhlím a pomocí vzduchu vháněného pod rošt z velkého koženého měchu ovládaného ručním kovovým táhlem vycházejícím dolů od stropu. Do rozpáleného uhlí mistr vložil železo, přihnul malou lopatkou uhlí a s citem a rutinou s ním pracoval. Ohřívaný materiál nechal chvíli v klidu. Otáčel jím, sledoval jeho barvu. Když byl kus rozpálený doběla, vyndal jej, oklepl okuje o hranu kovadliny, vybral příslušné kladivo a začal kovat. Při práci železo pomalu otáčel. Žlutý had se pod přiklepy kladiva svíjel a přesně poslouchal kováře, který z něj vytvářel jednou podkovu, jindy kramle pro tesaře, jindy kování na kola vozů, ojí a žebřin na nové vozy pro místního koláře. Pomocí různých pomůcek a přípravků, zasazovaných do otvoru na okraji kovadliny, vytvářel okrasná kování i panty ke dveřím, jako by to bylo z másla. Když se zpracovávaly velké kusy, chodil mu pomáhat pomocník. To byl teprve koncert! Střídavé údery do polotovaru s rytmickými přiklepy do kovadliny. To se nedá popsat, to se musí zažít. Škoda, že se nedá do not zapsat hudba té kovadliny. Chodili sem zákazníci ze širokého okolí. Někdo potřeboval opravit trakař, jiný naostřit sekery nebo náklady k pluhu. Při téhle práci záleželo, jak správně se ostří zakalí, aby dlouho vydrželo. To kovář před konečným nabroušením znovu položil železo do ohně, ohřál a prudce namočil do nádoby s vodou vedle kovadliny, ovšem jenom na ten správný okamžik, aby kalený předmět zůstal horký, vyndal jej a čekal, až se vnitřním teplem zbarví na příslušný červený, modrý či nažloutlý odstín – a potom znovu prudce namočil a ponechal do úplného vychladnutí.

Ze Svinné do Jižní Ameriky

V pořadí již čtvrtým dílem pokračujeme ve vyprávění cestovatelky Mgr. Petry Wenzelové o svém putování Jižní Amerikou.

Tentokrát vás vezmu na jedny z nejkrásnějších peruánských horských túr, jaké jsem kdy šla.

První se uskutečnila v horském pásmu Cordillera Huayhuash. Po dobu 10 dní jsme si tu dávali do těla. Můj bývalý spolucestující Jan Svěrák, dokáže vylézt i nepřístupné cesty a vrcholy. A pěkně mi na naší cestě zvyšoval odolnost a posouval limity. Nyní mě protáhl průsmyky, ledovci, sedly a nepřístupnými cestami. Neřekla bych, že zvládnu takový trek v 5000 m.n.m. Jednou jsem se rozbředla, když jsem uvízla nad srázem v suti a bahně. Za žádnou cenu jsem se nemohla

dostat na skálu nade mnou. Chodili jsme i po ledovcích. Bez cepínu. Obcházeli ledovcové průrvy. Bez maček. Lezli jsme na kluzké skály. Bez jištění. Překračovali bosky řeky a ledovcová jezera. Trekovali jsme přes dech beroucí sedla v 5000, někdy jsem při cestě nahoru i dolů nevěděla, jestli se klepu strachem nebo zimou. Po horách jsme lezli na přelomu tamějšího podzimu a zimy. Byly tam hrozné závaly a trhliny v ledovcích. Museli jsme si tedy najít vlastní cesty, obcházet úseky po šutrech a ledu. Nic nebylo značeno. Shodli jsme se ale na tom, že jsme tu našli (zatím) nejkrásnější hřebenovku v našem životě. Viděli jsme volně po skalách pobíhat alpaky. Koupali jsme se v ledovcových jezerech, která neměla více než 8 °C. Spadla jsem do železité vody. Urval se mi popruh, Honzovi zip na krosně. Každý den nás stihly kroupy, déšť nebo sníh. Pořád jsem byla od bahna, boty byly totálně promáchané. Stále jsem měla v tak vysokých horských polohách problém s dechem, aklimatizace byla ale poctivější než v Ekvádoru. V nejtěžším úseku do sedla pod horou s odpovídajícím jménem „Zasněžený němý ďábel“ jsem měla už vážně pocit, že tu vypustím duši ...

Postupem času nám docházelo jídlo. Nezapomínejte, že jsme byli v totální horské pustině, nečekejte kiosky s párky a točenou limčou. Všechno jídlo si taháte pěkně na zádech. Rázem máte patnáctikilovou krosnu, ani nemrknete. Přesto mě ale nikdy nic od takových treků neodradilo. Nešlo se prostě vrátit. Hory za mnou, sutě nade mnou a nepoznané krásy přede mnou.

Jedna ze zastávek během našeho putování byla v Limě. Po zkultivování v hlavním městě bylo na čase se vydat zase do hor. Čtyři dny jsme trávili v klidných a mystických skalách jménem Marcahuasi ve 4000 m.n.m. Zapomněla jsem tam na všechno. Meditovala jsem, ležla si po skalách. Spala za úplňku pod širým nebem. Ráno byla námraza a já vždycky remcám, když mám navlhlý či mokrý pěřový spacák. Ale ty hvězdy, úplněk, zima. Tohle zbožňuji. Honza se trochu sedřel při sestupu a mně se do hlavy mojí (ne)šikovností zabol klus z velkého kaktusu, který mi Honza musel šikovně vytáhnout. Hlava mě bolela ještě dalších 5 dní. Poslední den po opravdu hodně dlouhé cestě přes sedlo a skály jsme přišli do vybydlené osady. Potkali jsme 5 dětí a 4 dospělé. Chamtivá paní nám nechtěla prodat ani kus sýra, ani mléko. I když jsme ji prosili, měla všeho dost. Akorát se nám vysmála. Před tímto menším trailem nás zase ve městě pozval cizí pán na pivo a teplé jídlo. Země protikladů.

Hory jsou zrádné. Nic člověku nedají zadarmo, hlavně v takových nadmořských výškách. Jestli jsem si někdy myslela, že tak vysoko polezu? Bez jištění a vybavení? Aní náhodou. Ale sen jsem proměnila ve skutečnost. A jsem vděčná někomu tam nahoře, že jsem se v pořádku vrátila dolů do nížin.

O mně je známo, že jsem milovnice pouští. Naše cesta vedla také na severní cíp pouště Atacam, která do Peru zasahuje. Střihli jsme si další trek pouští a spali na pláži blízko útesů. Otevřely se brány pekla a já zažila nejohavnější západ slunce v poušti za mých posledních 5 let.

Vidět tolik tun písku na jednom místě a zdolávat duny je pro mě uklidňující.

Peru by mi dalo ještě na další vyprávění. Letěla jsem nad záhadnou plošinou Nasca, viděla plavat ve volné přírodě lvouny a lachtany. Pozorovala pelikány a te-revaje. Dávala si do těla na nejbarevnějších Duhových horách světa. Vedle trochu profláknutého Machu Picchu (je ale vážně úchvatné) jsem navštívila ještě mystičtější inckou památku, a tou bylo Choquequirao a Pikiwasi. Byla to nádhera.

Dostat se k památce není jen tak. Byl to vcelku náročný trek na převýšení, přecházeli jsme hory, řeky a různé stezky. Teklo z nás jako z myší, bylo hrozné vedro. Raději pomlčím o tom, s jakými lidmi jsme se setkali po sestupu do horské vesničky jménem Yanama. Jaké naschvály nám s radostí prováděli a vysmívali se do očí. Na treku jsme se seznámili se sympatickým francouzským párem a Španělem. „Zkejsli“ jsme v té zpropadené vesnici společně 2 dny a krátili si čas hraním Double ve všech jazycích, které umíme, a hledali společně řešení, jak z téhle hrozné vesnice vypadnout bez úhony.

Připsali jsme si na konto nová spací místa. Spala jsem např. v boudě na hliněné zemi, kde mi nad hlavou celou noc po igelitu pochodovalo nějaké větší zvířátko, které mi nechtělo rozumět, že ráno ve 4 vstávám, takže bychom mohli jít spát oba. V horách jsem děti obdarovala krásnými mušlemi od moře, a snad jsem neviděla ještě větší dětskou radost z tak pro někoho naprosto obyčejné věci. Peru je zakleté. Vše se nám ničilo a dosluhovalo. Opravujeme čelovky, zašíváme krosny, kalhoty a trika. Vteřinovým lepidlem lepíme brejle a boty.

Myslím, že Peru už bylo dost. I já ho měla po 2 a půl měsících tak akorát. I když se se mnou rozloučilo hezky. A to v podobě nezapomenutelné peruánské svatby, na kterou mě místní na ostrově Amantani pozvali. Byla to pecka!

Je na čase vám představit další krásnou a zároveň bolavou zemi. Tou bude Bolívie...

Léto na Nové Vsi

Prázdniny utekly jako voda a děti se vrátily do školních lavic. My na Nové Vsi jsme si je jako každý rok pořádně užili! Prázdniny zahajujeme vždy táborem s názvem „Zvířátka na venkově“, který se koná pod záštitou DDM v Rychnově nad Kněžnou.

Tábora se zúčastnilo 16 dětí a s nimi také další 4 skřítci, malé děti vedoucích. Počasí nám vcelku přálo až na občasné dešťové přeháňky, ale i na „mokrou“ variantu jsme připraveni. Kromě výuky ježdění na koni se děti věnovaly i dalším

zvířatům a péči o ně, měli jsme také úžasnou ukázkou canisterapie, při níž paní Tóthová ze Slatiny nad Zdobnicí předvedla se svou fenkou nevídané kousky a děti si mohly ledasco také samy vyzkoušet. O zábavu ve volných chvílích se dětem starali naši úžasní praktikanti, kluci a holky, kteří našimi tábory také prošli, někteří i několikrát a musím říct, že jsme se opravdu nenudili. Zlatým hřebem každého tábora je noční bojová hra, která tentokrát proběhla ve stylu „pevnosti Boyard“. Táborníci plnili různé disciplíny, šplhali po laně, hádali hádanky, hráli „skořápky“ a získávali indicie, které je pak dovedly k cíli a k překvapení – k ohnivému show. Spolu s tématickou muzikou a hvězdnou oblohou to bylo krásné a tajemné zakončení naší bojovky. Poslední den pak proběhla „jízda zručnosti“, při které si táborníci vždy ověřili, co se během tábora naučili. Pak už přichází předání ocenění, rozloučení a občas i slzy a sliby, že se zase za rok uvidíme.

Druhý tábor, konaný na konci července, pak vždy probíhá v režii našeho spolku. Táborníci jsou většinou z řad našich jezdců a jezdkyň. Protože jsou to už více pokročilí jezdci, je výuka ježdění intenzivnější. I tak je ale dost času na zábavu. Pro tyto táborníky si praktikanti připravili závod ve stylu „Gladiátor race“.

Z jízdárny se tak stala aréna plná překážek a ne jen tak ledajakých! Děti a dokonce i my, vedoucí, jsme museli podlézat, přeskakovat, dělat dřepy, tahat plný sud vody a nebo lézt pozpátku jezírkem. Jak jsme po absolvování trasy všichni vypadali asi nemusím popisovat. Ale byl krásný letní den a po ruce byla hadice s vodou, a tak to nikomu ani moc nevadilo. Bylo moc hezké sledovat, jak se děti podporují a skandováním si dodávají kuráž. No a nám vedoucím trocha toho pohybu také neuškodila!

I tento tábor jsme končili „bojovkou“ a ohnivou show. Druhému táboru počasí přálo nadmíru a moc jsme si ho užili. A těšíme se na další rok!

Prázdniny ale nebyly jenom ve znamení táborů, naši koníci se svými jezdci se také účastnili různých závodů, kde se dařilo zejména Elišce Masaříkové z Kvasin.

Poprvé v Javornici v závodě cross country (závod s přírodními překážkami), který byl pro tuto dvojici premiérový a jeli si to tam „jenom zkusit“. Nakonec vybojovali neuvěřitelné druhé místo. Podruhé v Dolním Jelení, kdy ve dvou závodech, který tato dvojice jela (parkur 50 a 60 cm) vybojovali v prvním závodě 3. a v druhém 6. místo. Velká gratulace!

Léto jsme si opravdu užili a teď už se připravujeme na zahájení kroužků, které každý rok na Nové Vsi probíhají. Snad nám je, tak jako na jaře, nezastaví „korona“ a budeme se moci scházet a věnovat se ježdění, péči o zvířata a dalším aktivitám.

Podzim také patří dalším akcím. Dne 26.9.2020 to byla již XI. Hubertova jízda, o které pojednává samostatný článek.

Přejeme Vám všem krásný barevný podzim, užijte ho ve zdraví.

Bc. Denisa Kadeřábková, Petra Pišlová

XI. Hubertova jízda na Nové Vsi

V sobotu 26. září proběhla ve Skuhrově nad Bělou na Nové Vsi tradiční, již XI. Hubertova jízda. Účastníci letošního ročníku vynesli stužky v barvě „lila“. Kromě nelehké situace okolo koronaviru nám letos bohužel neprálo ani počasí. Nicméně jsme se nenechali odradit! Pro jezdce i návštěvníky akce jsme připravili zázemí, zpřísnilí hygienická opatření a všichni jsme se důkladně vybavili proti dešti.

Hubertovy jízdy se zúčastnilo 12 koní se svými jezdci, nejmladším účastníkem byla ani ne čtyřletá holčička, která se svými rodiči přijela až z Kralic nad Oslavou. Vyjíždka vedla kolem skuhrovské památné lípy do Hraštic, odtud do Ještětic a poté zpět do Skuhrova. Jezdce bohužel celou dobu zkrápěl chvillemi velmi vydatný déšť, ale na dobré náladě to nikomu neubralo. Na koně čekalo několik krásných „cvalových“ úseků, kdy je jejich jezdci mohli nechat pořádně proběhnout.

Po návratu na Novou Ves by tradičně na koně čekaly závody do vrchu. Kvůli vydatnému dešti a podmáčenému terénu jsme se však rozhodli závody zrušit. Jezdci ale o hodnotné ceny, které jsme pro ně měli díky našim sponzorům připravené, nepřišli. Poté, co zaopatřili své koně a všichni se zahřáli u horké polévky, guláše nebo čaje, proběhla „tombola“. Každý z jezdců si vylosoval číslo a s ním i cenu.

Poté byli jezdci povoláni k tzv. „Poslednímu soudu“, během kterého padají „přísné tresty“ za provinění během vyjížďky. Letos se trestala například ztráta klobouku, trest padl také za nahození jiného jezdce blátem, které odlétalo od kopyt koně či za to, že master – vedoucí jezdec, ztratil během vyjížďky liščí ocas. A jaké že jsou tresty? Například složit básničku s pomocí slov, které vymyslí publikum, projet na maketě koně slalom z kuželů či předvést publiku drezurní úlohu. Samozřejmě opět s maketou! Souběžně s Hubertovou jízdou probíhá vždy i Dětské odpoledne plné her a soutěží, které nám bohužel také z velké části překazil déšť. Přesto jsme se to snažili dětem alespoň trochu vynahradiť, proběhlo „Halali - hon na lišku“, kdy se děti snažily dohonit „lišku“, představovanou jedním z organizátorů a uzmout jí ocas, připevněný na oblečení, proběhlo i oblíbené vození na koních a malování na obličeji. Po celou dobu akce bylo k dispozici výborné občerstvení, domácí bramboračka, guláš, steaky, dětmi tolik oblíbený párek v rohlíku nebo domácí zákusky. I přes déšť, který po celý den neustal, panovala příjemná atmosféra, všichni jezdci se vrátili v pořádku z vyjížďky a děti byly spokojené.

V době, která nepřeje velkým společenským akcím, byla menší účast ku prospěchu. Nás, členy spolku Na Venkově, utvrdila v tom, že jsme schopní připravit

a uspořádat akci i za tak nepříznivých podmínek. A těší nás, že máme věrné příznivce, kteří se k nám stále vrací, ať už s koníky, nebo jako hosté. Snad příštímu ročníku bude počasí přát více a nejen počasí, věříme, že za rok nebude po „koroně“ už ani památky.

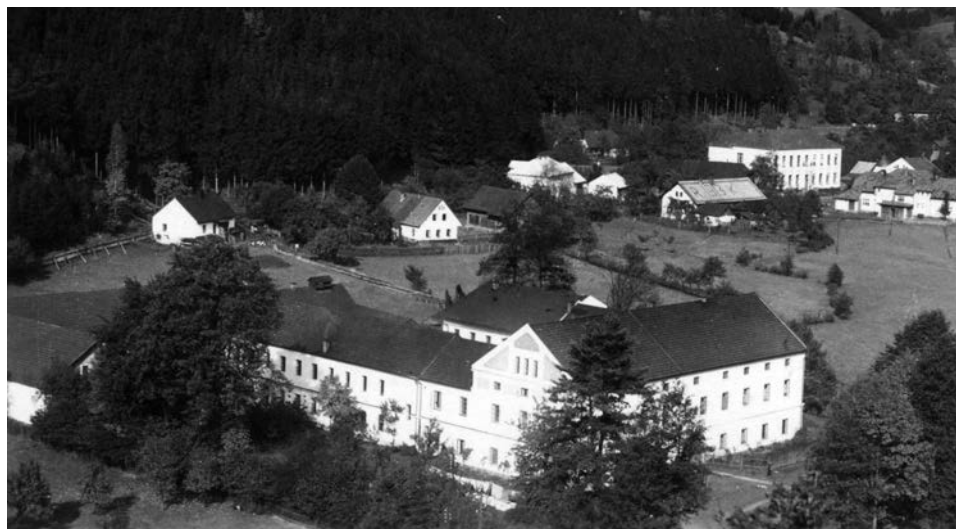
Moc děkujeme všem, kteří nás podpořili! Sponzorům za hodnotné ceny pro jezdce, jezdčům, které neodradil déšť ani zima, návštěvníkům, kteří se podíleli na příjemné atmosféře a hlavně všem, kteří pomohli s přípravou a organizací, protože bez nich by to opravdu nešlo...

Za spolek Na Venkově, **Denisa Kadeřábková**

Z dávných stránek místní historie

Tovární objekt, kde se vyráběly slavné skuhrovské ruční kuchyňské strojky na maso, místní nazývali „Sejkorovna“. Kde se tento název vzal?

Odpověď je jednoduchá. Původně byla v tom-to objektu barvírna látek podnikatelské rodiny Seykorů z Kostelce nad Orlicí. Od nich v roce 1906 budovu koupili bratři Porkertové, kteří zde zavedli strojírnou na obrábění strojů odlitých ve slévárně. Původní název tovární budovy však mezi lidmi přetrval, proto „Sejkorovna“.

Druhý tovární objekt byl znám jako Lerchovna. Také tento název lze celkem logicky vysvětlit. Původní mlýn koupil v polovině 19. století Wilhelm Lerch, který zde zřídil papírnu. Ta ale vyhořela a v r. 1911 koupili spáleniště bratři Porkertové, kteří zde nejprve zavedli další slévárnu, ale za čas ji přeměnili na dílnu, kde se vyráběly drtící stroje na kámen.

Rodina Lerchů má na skuhrovském hřbitově honosnou hrobku s mozaikou Krista, nad níž je nápis: Ego sum via, veritas et vita (Já jsem cesta, pravda i život). Zajímavé je, že když se díváte z kteréhokoliv místa do Kristových očí, vždy se dívá i on na vás. Někdy si to při návštěvě místního hřbitova vyzkoušejte.

V souvislosti se současnou pandemií je zajímavá i informace, že od jara roku 1854 se začala v Čechách vyskytovat asijská cholera. V červenci navštívila Rychnov, v srpnu vypukla v Solnici, Kvasínách a ve Skuhrově. V celé farnosti solnické a skuhrovské na ni umíral bezmála každý pátý člověk.

Historická fotohádanka

Proč byl postaven na cestě do Debřec pevný kamenný most přes řeku Bělou, když tehdy byly spíše běžné a hlavně levnější mosty dřevěné?

Vysvětlení:

Kdysi tudy vedla hlavní cesta ze Skuhrova úvozem kolem Paštových na Slavěнку a dále do Rychnova n.Kn. U Lerchovny byla v té době pouze úzká cesta, po které těžké povozy neprojely.

Chalupářský volejbalový turnaj

Dne 8. 8. 2020 se konal v rekreační osadě Malý Uhřínov 9. ročník Chalupářského volejbalového turnaje v mixech - minimálně 2 ženy a 4 muži v jednom družstvu, kterého se zúčastnilo 12 družstev, a to v tradiční sestavě: 1x Praha, 2x Hradec Králové a 9x rychnovský region.

Zahájení turnaje proběhlo v 9 hodin. Družstva byla rozdělena do dvou skupin po šesti. Hrál se systémem každý s každým ve skupinách na dva hrané sety do 18ti. Finálové zápasy, kdy první ze skupin hráli o prvá dvě místa, druzí o 3. a 4., atd., pak byly z časových důvodů hrány na dva sety do deseti.

Za úmorného vedra byl k vidění krásný volejbal, kdy na obou travnatých kurtech probíhaly boje o každý míč. O vyrovnanosti zápasů svědčí fakt, že z třiceti zápasů ve skupinách jich plná polovina skončila výsledkem 1:1 a z toho v sedmi případech o konečném pořadí ve skupině rozhodoval poměr míčů! Ne jinak tomu bylo při finálových zápasech, kdy ze šesti zápasů tři skončily 1:1 s těsným rozdílem míčů! Všem hráčům patří velký dík za předvedenou hru a obdiv za to, jak se popasovali s tropickým počasím!

Turnaj byl zakončen okolo 19. hodiny za přítomnosti starosty Liberka pana Jiřího Šimerdy. Všechna družstva obdržela hodnotné ceny, které si tradičně vybírala dle pořadí, od prvního místa po dvanácté, dále originální diplomy, první tři družstva poháry a všichni hráči pak čokoládu Milka, a to od starosty Jirky Šimerdy „na doplnění fyzických sil“!

Pořadí bylo následující:

1/ WBAC A	7/ A je to
2/ Bumbálka	8/ Brutus
3/ WBAC B	9/ Hradečáci B
4/ Na poslední cestě	10/ Příchozí
5/ Chalupáři	11/ Promile Praha
6/ Sokol Opočno	12/ Hradečáci A

Odměnění byli také jednotlivci v kategoriích nejzkušenější a nejmladší:

nejzkušenější hráčka - Hanka Marvanová z týmu WBAC

hráč - Karol Radocha z Chalupářů

nejmladší hráčka - Kateřina Jaklová z Příchozích

hráč - Tomáš Moravec z Bumbálky

Po skončení zahrálo své písničky duo Soňa a Karel a po nich nastoupila skupina Country band, která k poslechu a tanci nádherně hrála do pozdních nočních hodin.

Na závěr několik čísel, postřehů a faktů:

- turnaje se zúčastnilo celkem 86 hráčů, z toho 32 žen
- celkem bylo odehráno 36 zápasů
- zápasy sledovalo průběžně 70 diváků, není to moc, ale nutno podotknout, že valnou většinu dalších odradilo tropické počasí
- celý turnaj proběhl bez zranění a protestů, což i to svědčí o ukázněnosti hráčů

Turnaj by nebyl tím turnajem, jak ho známe, nebýt sponzorů a obětavosti dalších lidí, všem patří můj obrovský dík!

Sponzoři:

1) Instituce a firmy: OÚ Kvasiny, OÚ Liberk, fa Orlické Hory s.r.o., Podorlická kartonážní – Jarda Liška, Elmopa – Marian „Majk“ Pavel, Maso uzeniny Kališ, Drůbežárna Semechnice, Sklo porcelán Janeček, Obchod Benešovi, Konzum Ústí n. Orlicí, Berner – Vráta Ulč, Schrack – p. Hrnčír, Exekuce HK – Bohouš Brychta,

Rodinný pivovar Rampušák Dka, Odbory Kovo Škoda Kvasiny, Pojišťovna Uniqua – Verča Zemanová, Koželužna Solnice – Helča Brandejsová, Okresní volejbalový svaz – Luděk Ruprich.

2) Jednotlivci: Mirka a Vlastík Bukovští - Nové Město n.M., Hela Holcová - Praha, Verča a Luděk Tesárkovi - Střezetice, Dan Hník, Štefka a Jarda Voborníkovi - Bratislava, Jirka Šimerda - starosta Liberka, Irča a Vašek Velíškoví - Hradec Králové, Jiří Matoušek - senátorský kandidát Rychnov n.Kn.

Díky patří i našim ženám, chalupářkám a kamarádkám, které napekly řadu slaných a sladkých dobrot, jmenovitě pak to byly Marušky Hejhalová a Krunčíková, Dáša Zahradníková a Dáša Divišová, Hela Holcová, Verča Tesárková a Jarča Paštová.

Počáteční obavy z provozu kiosku rozptýlilo jeho nové osazenstvo (Bukša a spol. byli na dovolené), které ve složení Dáša, Matěj a Tomáš Divišovi a Verča, Luděk, Matyáš a Tobiáš Tesárkovi s kamarádem Danem u grilu se svého úkolu zhostilo na jedničku! Zde je také na místě vyjádřit dík Bukšovi za poskytnutí materiálního vybavení, poznatků a zkušeností z předchozích turnajů.

A tradičně velký dík patří Evě Špringrové, která bezchybně provedla rozpis zápasů celého turnaje.

Závěrečné poděkování patří všem chalupářům, kamarádům a stanujícím hráčům z Hradce Králové a Prahy za pomoc při vybavování areálu a jeho úklidu po skončení akce.

Josef Franc, organizátor a ředitel turnaje

Zubní pohotovost - rozpis služeb

ordinační hodiny: sobota, neděle, svátek 08.00 - 13.00 hod.

datum	jméno lékaře	adresa ordinace	telefon
10.10.	MDDr. Matoušková L.	Kvasinská 129, Solnice	602 152 873
11.10.	MUDr. Miřejovská D.	Třebízského 799, Kostelec nad Orlicí	494 323 152
17.10.	MDDr. Motyčka Martin	Komenského 44, Rychnov nad Kněžnou	775 224 093
18.10.	MUDr. Světlík Filip	Tyršova 515, Opočno	777 667 353
24.10.	MDDr. Rýdlová Zuzana	Tyršova 515, Opočno	777 667 353
25.10.	MUDr. Podolská Jana	poliklinika, Mírové nám. 88, Týniště n. O.	494 371 783
28.10.	MUDr. Salamin Akram	Kvasinská 129, Solnice	602 152 873
31.10.	MDDr. Petrák Tomáš	Náměstí Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
01.11.	MUDr. Štulík Richard	poliklinika Rychnov nad Kněžnou	494 515 693
07.11.	MDDr. Učňová Petra	Náměstí Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
08.11.	MUDr. Valešová Pavla	poliklinika, Pulická 99, Dobruška	494 622 114
14.11.	MDDr. Zdráhal Zdeněk	Masarykova 729, Kostelec nad Orlicí	721 460 150
15.11.	MDDr. Andělová Jana	Jana Pitry 448, Opočno	731 980 112
17.11.	MDDr. Borůvková Ver.	poliklinika, Pulická 99, Dobruška	494 622 114
21.11.	MUDr. Handl Jindřich	Panská 24, Rychnov nad Kněžnou	494 531 955
22.11.	MDDr. Havlíček Ondřej	Záhumenská 445, České Meziříčí	734 324 600
28.11.	MUDr. Loukota Jan	Komenského 127, Opočno	494 621 665
29.11.	MDDr. Rýdlová Zuzana	Tyršova 515, Opočno	777 667 353
05.12.	MDDr. Matoušková L.	Kvasinská 129, Solnice	602 152 873
06.12.	MUDr. Miřejovská D.	Třebízského 799, Kostelec nad Orlicí	494 323 152
12.12.	MDDr. Motyčka Martin	Komenského 44, Rychnov nad Kněž.	775 224 093
13.12.	MDDr. Petrák Tomáš	Náměstí Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
19.12.	MUDr. Podolská Jana	poliklinika, Mírové nám. 88, Týniště n. O.	494 371 783
20.12.	MDDr. Rýdlová Zuzana	Tyršova 515, Opočno	777 667 353
24.12.	MUDr. Salamin Akram	Kvasinská 129, Solnice	602 152 873
25.12.	MUDr. Světlík Filip	Tyršova 515, Opočno	777 667 353
26.12.	MUDr. Štulík Richard	poliklinika Rychnov nad Kněžnou	494 515 693
27.12.	MDDr. Učňová Petra	Náměstí Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
01.01.	MUDr. Valešová Pavla	poliklinika, Pulická 99, Dobruška	494 622 114
02.01.	MDDr. Zdráhal Zdeněk	Masarykova 729, Kostelec nad Orlicí	721 460 150
03.01.	MDDr. Andělová Jana	Jana Pitry 448, Opočno	731 980 112

Skuhrovský zpravodaj vydává Obec Skuhrov nad Bělou.

Zaregistrováno u MK ČR po značkou E 11 927. Odpovědný redaktor Mgr. Jiří Nedomlel,

Skuhrov nad Bělou 119. Kontakt: j.nedomlel@zsskuhrov.cz

Perokresby a obálka: Evženie Hanušová. Číslo 170, ročník 45, říjen 2020.

Tisk: EXNER studio, s.r.o. Solnice

Redakce neodpovídá za stylizaci příspěvků a za tiskové chyby.

Vyhrazuje si právo na případné krácení příspěvků.

Příspěvky čtenářů a dopisovatelů nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele.

VÍKENDOVÝ ROZVOZ JÍDEL

Skuhrov nad Bělou, Kvasiny, Solnice a okolí

ROZVOZ: Pátek 17-21 hod., Sobota 11-21 hod., Neděle 11-15 hod.

16. - 18. října
23. - 25. října
30. října - 1. listopadu
6. - 8. listopadu
13. - 15. listopadu
20. - 22. listopadu
27. - 29. listopadu
4. - 6. prosince

DÝŇOVÉ HODY
BBQ AMERICKÝ VÍKEND
VÝCHODOEVROPSKÉ MENU
SVATOMARTINSKÉ HUSÍ HODY
BRAMBOROVÉ SPECIALITY
ZVĚŘINOVÉ HODY
STEAKY A GRILOVANÁ MASA
ZABIJAČKOVÉ HODY

OBJEDNÁVKY NA TELEFONU
724 502 012

FB.COM/SDSOLNICE